

Szivarvány

2011. NOVEMBER • XXXII. ÉVFOLYAM • 349. SZÁM



CSEH KATALIN

Guruló

Gurul a nap az égről,
gurul a csepp a tejből,
gurul a könny a szemből,
gurul a vágy a szívből,
gurulnak színes bonbonok
csillag-tálkákból,
gurul a lila gombolyag
felleg-párkányról.

DEMÉNY PÉTER

Ég

Egy eget szeretnék magamnak,
ha lehetne, egy darabot, úgy értem,
legyen mindig itt fölöttem,
süssön a Nap vagy fújjon a szél,
esetleg essen az eső,
de inkább süssön a Nap, az a jó,
tulajdonképpen mindegy, csak legyen egy darab ég
csak nekem és csak velem, mindig,
hogy ha az ember mérges vagy szomorú, vagy csak úgy
álmodni szeretne, mint anyáék, ha lenne idejük,
akkor tudjon felnézni, és tudja, hogy van mire felnéznie.





LÁSZLÓ NOÉMI

Pók a ködben

Egy őszi reggelen a pók hajóra szállt,
hogy kettészelve majd a láthatárt,
csakhogy a messzi vízre ült a köd,
és pókunk eltévedt a sás között,

és elhagyta az ismert partokat,
egy kifeszített hálón fennakadt,
ott csüng azóta is az ősz falán,
ha tehetném, kiszabadítanám,

de ködös minden, szeles és hideg –
és pókunk nem tudom, ki menti meg.

TOMOS TÜNDE rajza

MÁTÉ ANGI

Volt egyszer egy köd

Volt egyszer egy köd.

Gyönyörű volt ez a köd, hát-
határban nem volt párja, de
még az is lehet, hogy nyolc-
határban sem.

Mondjuk ki a legjobban: se-
hányhatárban nem volt párja.

Gyönyörű volt: habos és
fodros szürkesség, mintha taj-
tékzó tengert költöztetett vol-
na a szél az erdő fölé.

Az erdő fölött volt a köd,
aztán alábbereszkedett, sétált
benne, mint a kisasszonyok,
típegett, vékony derekának
fodrai fennakadtak egy-egy

kökény-
bokron.

Ennek a
karcsú kis-
asszony-ködnek volt egy rossz
szokása, mégpedig az, hogy
folyton csipegetett valamit,
innen eszegetett, onnan ha-
rapgatott: őszi kikericset
a tisztás széléről, csmm-
csmm, csücsöri szája lemaj-
szolta lilaságukat; néhány
szöcskét, szédült pillangót is
beterelt a hasába, mindent
bekebelezett, ami útjába
akadt, s ahogy evett, úgy te-
rebélyesedett.

Már nem volt karcsú derekú,
csak keverített kád, az volt.

Az bizony.

Alig fért a fák közt.

Csak ő volt mindenütt, köd
a kikerics helyén, köd a tü-
csök, a pillangó nyomán, a fű,
a falomb helyén.

Történt egyszer, épp akkor,
mikor a legkádabb volt a köd,
hogy előremegett egy nagy-

SZABÓ ZELMIRA rajzai



szemű, kisfejú őz, lábára vett egy-egy darabot a terebélyes ködből – gondolta, hadd legyen kevesebb ez a sok –, és elinalt vele, messzi erdőkbe, s ott letette a köddarabokat.

Ahol letette, ott tavasszal kikericsek bújtak.

A nagyszemű, kisfejú őz után egy patak is arra tévedt. Még mindig eléggé nagy köd volt, könnyű volt eltévedni.

Csobogott néhányat, majd virgoncon magára kapott ő is a terebélyes ködből, s már el is tűnt vele, vitte messzi erdők szélére, s ott letette a jókora köddarabot.

Ahol letette, ott tavasszal szöcskék bújtak elő.

A nagyszemű, kisfejú őz és a patak után egy holló is a terebélyes köd körül járt, szárnyára vett belőle, s röpítette, szélnél is sebesebben, messzi erdők fölé, s ott, a levegőben letette a köddarabot.

Ahol letette, ott tavasszal pillangók nyíltak.

A maradék ködöt – ami már ismét karcsú, kisaszszonykód volt – felgomolyította a Nap, elővette kötőtű sugarait, s a gyönyörű, habos és fodros szürkéségből kötött magának sálat, sapkát télire.



P. BÜZOGÁNY ÁRPÁD

Őszi esők előtt

Függöny az ős az ablakon
vastag, puha ködből,
erdők mélyén lakik, néha
éjszaka bömböl,

ilyenkor a hold elbújik,
s fáznak a csillagok,
pipáló kémények alatt
a házak is vakok,

szemükben nincsenek fények,
és az esők szaga
belopózik a völgyekbe
egyetlen éjszaka.

ZELK ZOLTÁN

Őzek, nyulak, szarvasok

Őzek, nyulak, szarvasok,
hideg már az erdő,
szelet hoz még az éjszaka,
havat hoz a felhő.

Őzek, nyulak, szarvasok,
mi lesz ma ebédre?
Havon pirult fűszál, jégen
fűtött falevélke.

Őzek, nyulak, szarvasok,
mit isztok utána?
Három patak jön mihozzánk
ma ebéd utánra.

Őzek, nyulak, szarvasok,
hol alusztok éjjel?
Betakar minket az erdő
köddel, falevéllel.



SOÓ ZÖLD MARGIT rajzai

SIMON RÉKA ZSÚZSANNA meséje és verse

Apró pók ült

Bosszúskodott az ég. Sietve felöltötte sötét gúnyját, öszszeráncolta idős homlokát, dörögve reszelte rekedt torkát.

Összerezzentek a felhők. Ijedtükben futkározni kezdtek, össze is koccantak a nagy remegésben. Mintha valaki felhőtekenőkből zúdította volna a vizet a földre. Nesze neki, zutty mindenki nyakába. Esőfüggöny gördült le a magasból. Áttetsző esőfátyol.

Doda kilesett az ablakon. Szerette nézni, ahogy zubog, pattogzik, csobban az eső.

Nem félt se a dörgéstől, se a villámlástól. Rózsaszín széket odatolta az ablakhoz, rátérdelt, apró orrát a hideg ablaküveghez érintette. Fürkészte az esőt, hallgatta, hogy zenél kint a felhőszakadás.

Később az orrával rajzolni kezdett az ablakra. Körbe-körbe csúsztatta pisze kis orrát, kislányoknak nyakláncot, kislányoknak labdát, Magdus mamiának sokgombócos fagyaltot kanyarított. Móka volt ez a javából. Amikor kész lett, fűlig szaladó mosollyal nyug-



tázta, kész az asznapi esőrajz, s magas homlokát az ablak közepére nyomta. Mozdulatlanul vizsgálta a zivatart, ide-oda kukucskált, forgatta kék csillagszemét. Balra-jobbra, le-fel, jobbra-balra, fel-le.

– Hopplá, nicsak, mi az a picinyke, mozdulatlan, fekete pötty? – gondolta magában, amikor kinézett az esőáztatta ablakpárkányra.

Egy apró kaszáspók gubbasztott ott összekuporodva. Dodának gyors ötlete támadt. Kinyitotta az ablakot, hadd

Apró pók ült péklapáton,
egyed léptem,
s már nem látom.
Eliszkolt a sarokba,
hálólétráját fonja.

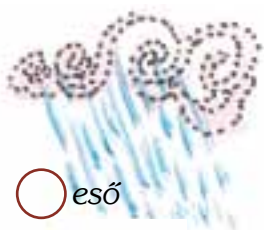
szaladjon be az eső elől a kis kaszáspók.

– Gyere be gyorsan – biztatta –, itt nem esik.

A kis pók pedig iszkiri-miskiri, berohant az ablakon, s pillanatok alatt eltűnt a szobában.

Doda visszanyomta fityorocskáját az ablaküvegre, és tovább nézte a zuhogást.

Színezd pirosra a kis póknak kedves dolgok mellett álló pöttyöket, feketére pedig azokat, amelyek számára kellemetlen dolgok mellett állnak.



☐ eső



☐ pók anyu



☐ puha pókháló



☐ hideg szél



☐ szúnyog-
vacsora

MARKÓ BÉLA

Milyen egy sáska?

Ajtónk előtt félaraszos sáska,
kinyitjuk, s már jönne be a házba,
meglendíti nagy, halványzöld csápját,
s úgy tesz, mintha éppen reá várnánk.

Ily nagy sáskát még sohasem láttunk,
de nekünk nem sáskaház a házunk,
nyakoncsípjük, kitesszük a fűbe,
s onnan figyel most egyhelyben ülve.

Jártak nálunk hangyák, tücskök, lepkék,
mégis furcsa nekem az új vendég,
csak néz, s szörnyű gyanú támad bennem:
lehet, hogy egy marslakót kitettem?

Milyen állatokat találsz a rajzon
a versben szereplőkön kívül, és
melyek nincsenek lerajzolva a
versbeliek közül?



DONKÓ LÁSZLÓ

Évszak- váltó

A gyeptücsök
Alig szól ma,
Mintha az ősz
Már itt volna.

Köd szítál
A mogyoróra,
Mintha a tél
Megjött volna.

FÜZESI MAGDA

Ősz

Kint kacarásznak a barna rigók,
bent a sarokban alszik a pók.
Mint ama régi utcazenész,
kék takarón a tücsök heverész.

Tölgyfán a gyík odúba szalad,
hinti a pitypang az unt magokat.
Ördögszekéren jár a kobold,
nagy hasú lantot penget a hold.

ZÁGONI BALÁZS

Nemtudós mese

Anya nem tudja, hogy a kabát arra való, hogy felváltva ráüljünk, és a kapucnitól fogva végighúzzuk egymást a lakáson.

És azt sem tudja, hogy a nadrágot, bugyit és harisnyát egyszerre kell levenni. Minek külön-külön, amikor úgyis mindegyiket újra fel kell venni?

És azt sem tudja, hogy a földimogyoró arra való, hogy kiöntsük az egészet az asztal-

ra, és megtanuljunk vele számolni százig.

És azt sem tudja, hogy a rendrakás unalmas dolog, és nem gyerekek való.

És azt sem tudja, hogy a kezünk arra való, hogy megtöröljük az orrunkat. A ruhánk meg arra, hogy megtöröljük a kezünket.

És azt sem tudja, hogy ha nagyok leszünk, pont olyanok akarunk lenni, mint ő!



KESZEG ÁGNES rajzai



Apa nem tudja, hogy magyar ember evés közben megbeszél.

És azt sem tudja, hogy a kanál arra való, hogy ebédkor doboljunk vele az asztalon és a tányéron. Az asztalon jól dobban, a tányéron jól csörren!

És azt sem tudja, hogy a sapkája arra való, hogy gesztenyét gyűjtsünk belé.

És azt sem tudja, hogy nem szabad az embert elrángatni a járda széléről, ha épp a szegélyköveken lépeget, mert akkor elromlik a számolás, és

soha nem fogjuk megtudni, hogy pontosan hány szegélykő van az ovitól hazáig.

És azt sem tudja, hogy amikor oviba viszi Dorkát és Hannát, és utána elmegy, akkor addig kell integetnie, amíg kimegy a kapun, és nem szabad hamarabb abbahagynia.

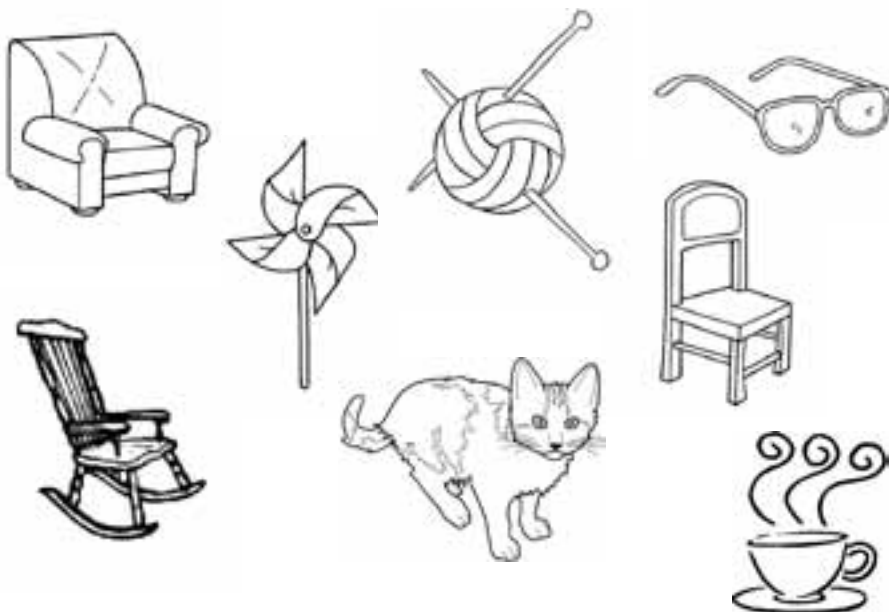
És azt sem tudja, hogy a sírás nem mindig baj. De ha néha nem hagyják az embert nyugodtan sírni, az már baj.

És azt sem tudja, hogyha felnövünk, feleségül megyünk hozzá. Mind a ketten!

Keresd meg a két rajz közti öt kis különbséget.
Színezd ki mindkettőt, más-más színekkel.



Kint hideg szél fúj, havaseső veri az ablakot. Jól esik bent, a melegben üldögeálni. Színezd ki, amire rá lehet ülni.



1	2	3	4	5
nov. 27.	nov. 27.	nov. 27.	nov. 28.	nov. 29.
6	7	8	9	10
nov. 30.	dec. 1.	dec. 2.	dec. 3.	dec. 4.
11	12	13	14	15
dec. 5.	dec. 6.	dec. 7.	dec. 8.	dec. 9.
16	17	18	19	20
dec. 10.	dec. 11.	dec. 12.	dec. 13.	dec. 14.
21	22	23	24	25
dec. 15.	dec. 16.	dec. 17.	dec. 18.	dec. 19.
26	27	28	29	30
dec. 20.	dec. 21.	dec. 22.	dec. 23.	dec. 24.

Adventi naptár

Ha jó gyerek leszel, Jézuska nagyobb örömmel jön el hozzád. Várd türelmesen! Anyuék segítségével emeld ki a középső lapot, minden este vágjatok le belőle egy négyzetecskét (első este 3-at), és ragaszátok fel a minta szerinti sorrendben egy fehér lapra. Közben meséld el, milyen jót tettél aznap. Mikor az utolsó kocka is a helyére kerül, megtudod, kit rejt adventi naptárunk, és... hallgasd csak: csengettyű szól! Megjött az angyal!



1



7



13



19



25



2



8



14



20



26



3



9



15



21



27

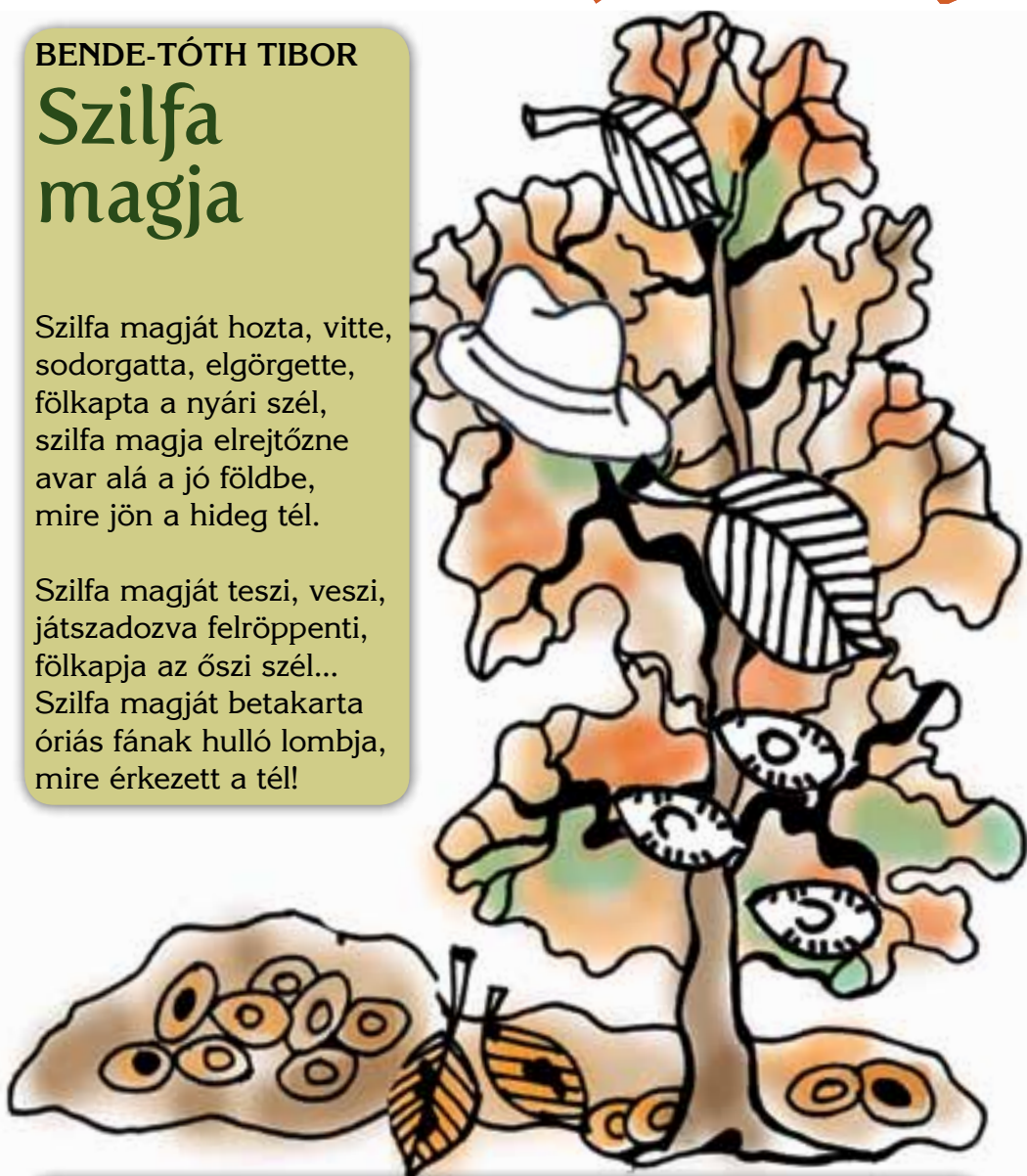


BENDE-TÓTH TIBOR

Szilfa magja

Szilfa magját hozta, vitte,
sodorgatta, elgörgette,
fölkapta a nyári szél,
szilfa magja elrejtőzne
avar alá a jó földbe,
mire jön a hideg tél.

Szilfa magját teszi, veszi,
játszadozva felröppenti,
fölkapja az őszi szél...
Szilfa magját betakarta
óriás fának hulló lombja,
mire érkezett a tél!



A szilfa magján kívül még miket röpít a szél? Színezd ki őket.

FORRÓ ÁGNES rajza



1



2



7



3

1



2



3



4



5



6



7



6



5

9



10

8



8



9



11

10



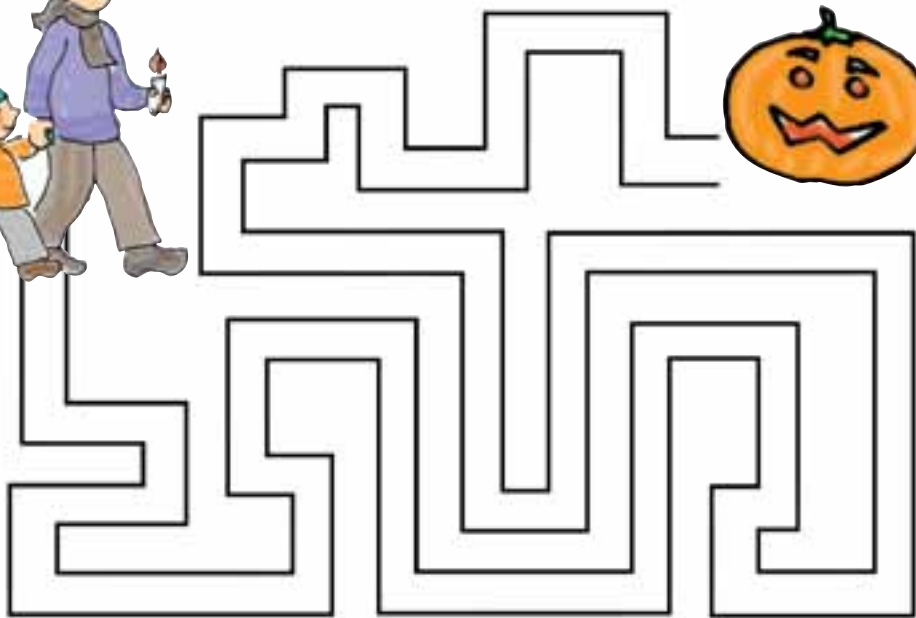
11



4

Mit látsz a kis képeken? Írd be a megfelelő sorba, és olvasd össze a színes oszlop betűit.

Gyere, gyűjtsuk meg a gyertyát a töklámpásban.
Színezd ki a hozzá vezető utat.



Az ijesztő töklámpásokat festd sárgára, a barátságosakat
narancssárgára.



A magyarlapádi óvodások papírkollázs esernyőit Székely-Bányai Andrea óvó néni küldte be. Egyet fehérén hagy-
tunk, hogy olyanra mintázhasd, amilyen ernyőre vágysz.



TÓTH ÁGNES

Tökparádé



SÜTŐTÖK

Végre eljött csütörtök,
Asztalunkon sütőtök.
Anya nevet, s így kínál:
„Csemegénk a tökkirály.”



FŐZŐTÖK

Tök a fejem, nagy és kerek,
Az egész kert rajtam nevet.
Apámra, a tökre ütök,
De nem vagyok tökkelütött.
Nevethet e zöld csőcselék,
Leszek én még tökfőzelék.



LOPÓTÖK

Lopótökkel lopózom
Egy nagy boroshordóhoz,
A tök nyakát bedugom,
Azzal a bort kiszívom,
Ha megtelik a tök hasa,
Kancsóba önti a gazda,
Megkínálja a vendéget,
S kíván neki egészséget.



TÖKLÁMPÁS

Nincsen lába,
Így nem csámpás,
Hasából lesz a töklámpás.
Gyomrában egy gyertya ég,
Villogtatja két szemét,
Fején ül a tökcalap,
Fényes szája majd bekap.



MÜLLER KATI rajzai

CSILLAGTÖK

Csillag lehetnék az égen
Vagy a tenger mélyén,
De én tökként éledelek
Itt, a kert legvégén.
Nem akarok panaszkodni,
Könnyet sem hullatok,
Mert a pohos tökök között
Igazi sztár vagyok.



Kösd össze a versikét a hozzá tartozó képpel.

Ti küldtétek

• Csiki-csuki sütőtök. Szodorai Melinda tanító néni szilágysomlyói osztálya kartonból kivágott 12 cikket a minta szerint, két zöld levelet, majd az egészet zöld drótra fűzték úgy, hogy kicsit hasas legyen. A drót végét felgöndörítették, és a cikket szétnyitották.

• Hasonlóan dolgoztak, csak az indát papírból pödörték Bíró Lilla és Magyarosi Hajnalka tanítványai is a szászrégeni A. Maior Iskolában.

• És íme, így készítettek őszi mobilt ugyanebből az ötletből Gál Éva és Komáromi Tünde tordai óvodásai.



• Sándor Emőke tanító néni elsősei a székelyudvarhelyi Móra Ferenc Iskolában az előre megrajzolt tök-körvonalat többféle árnyalatú sárga szalvétagalacsinnal töltötték ki.

• Az inaktelki óvodások **Kolcsár Katalin** óvónő segítségével meleg fonalbundát adtak Ugri Mókusra. Jöhet a tél!

• Dálnoki olvasóink **Varga Dóra Szabina** tanító néni ötlete alapján a Márton-napi lúd tollát hófehér szalvétagalacsinokból, a kackiás kakasét magvakból, rizsszemekből, darából ragasztották.



• A sógyurma sütőtököket formával szaggatták ki **Bán Angella** óvó néni apróságai a csík-szeredai Aranyalma Óvodában.



• Fakanálteste, kartonszárnya van a **marosszentgyörgyi** vetési varjúnak, amely **Séra Tünde** tanító néni osztályában született.

Szárnybontó



Dénes Barbara, Varsolc

Volt egyszer egy őszi törpe. Talált egy fát, amin alma is és körte is volt. Leszedett két körtét és két almát. Találkozott az úton egy kis manóval, akit bevitt a virágos házába. Együtt játszadoztak egy kis macival, ették az almát és a körtét. Boldogan éltek, amíg meg nem haltak.

Kiss Alíz, Kolozsvár

Kedves Tipetupa! Az én csuklóm is tiltakozik a ceruza tartásától. Várom a vakációt, hogy jól kipihenhessem magam. A szépírás biztosan mindkettőnknek sikerülni fog előbb vagy utóbb, ahogy írtad.

Nagy Tibor, Brassó

Esik eső, csepereg,
Táncolnak a levelek.
Kicsi kutya didereg,
Egész nap csak kesereg,
Keresi a házikót,
Talál benne csontikót.

Soós Raul, Kolozsvár

Mókusok ugrálnak a fán,
Itt van már az ősz talán?
Ideje makkot gyűjteni,
Legyen télen, amit enni.

**Somogyi Kincső,
Kolozsvár**



**Lukács Lilla Tímea,
Felsőcsernáton**

Ne sírj gólya,
ne sírj, fecske,
Jön a tavasz
későbbecske.

**Horváth Zsuzsa,
Felsőlehmény**

Itt az ősz, eljött már,
Sírnak a fák, leveleiket hullatják.
Átváltozik a természet,
Zöldből lesz piros,
Sárga válik barnává.
Itt az ősz, eljött már,
Minden állat gyűjtögetni jár.

Csíki Kinga, Gyergyószentmiklós



Varga-Mihály Alexandra,
Inaktelke

Az ősz színében benne van a sárga,
s szereti, ha a nap rásüt az ágra.
Na, meg szép a vörös szín,
nesztelen hulló levelektől sír.
Jaj, de szép a rozsdabarna,
büszkén néz fel a magasba.
De legszebb a narancssárga,
jól érzi magát, hisz sok a barátja.

Balázs Helga, Gyergyószentmiklós



Pataki Rebeka, Tordatúr

Volt egyszer egy gyönyörű nagy fa. Büszke volt a leveire: egyformák voltak, mint az ikertestvérek, és egész nap együtt játszadoztak, mókáztak. Egy nap azonban a falevelek megváltoztak: egyesek sárgák lettek, mások narancssárgák, pirosak, barnák. Elkeseredtek a levéltestvérek. Egyszer csak megjelent Ősz Tündér, és megnyugtatta őket:

– Ne sírjatok! Eljött az ősz, ezért változtatok meg. Jó apátok, a nagy fa most gyönyörű színekben pompázik, és ékes díszei vagytok az őszi tájnak.

Soós Máté, Kolozsvár



Csata Gáspár,
Sepsiszentgörgy



Csipike postája

Na, ezzel is megvolnánk! Tele a kamránk. Hiszen tudjátok: Tipetupa egész nyáron át olyan szorgalmasan gyűjtöget télire, hogy Mókus barátom is megirigyelhetné. Aszaltunk szamócát, áfonyát, bőven vermeltünk el édesgyökeret, szárítottunk szegfűgombát, nyírfakéreg cseberkében mézben kuksol már a négybe vágottogyoróbél.

Ez a legkedvesebb csemegénk, próbáljátok ki ti is. Persze ti ne vagdossátok szét aogyoróbelet, mert úgy a fél fogatokra sem lesz elég.

Mindenben segítettek barátaink: Mackóék vackort, a vadméhek mézet hoztak, de azért nekem is jutott munka bőven. A gombák között törpe szegfűgombát könnyedén a vállamra kaptam, s füttyöreszve vittem haza, ám láttátok volna, hogy vonszoltam a hatalmas vargányát! Szerencsé-



Mózes Csongor, Székelyszenterzsébet



Mátyás Hajna, Kolozsvár

re Vadmalac, az Ebadta épp arra járt, szájába vette, és már nyargalt is vele... De jaj, nem az Óriásnagy Bükkfa odúja felé!

– Állj meg, hékás! – rikantottam utána. – Azt a gombát én találtam. Ez a hála, hogy oly sokszor megmentettelek Légyölő Galócától?!

Szerencsére Vadkan bácsi a közelben turkált, s mindent látott. Ráhorkantott egyszem fiacskájára, s Ebadta máris visitva iszkolt visszafelé a gombámmal.

Így történt, hogy díszkísérettel érkeztem haza: elől Vadmalac, szájában a természetes vargánya, mögötte Vadkan bácsi, a hátán pedig én. Tipetupa majd elájult, de aztán mégsem. Inkább hálából egy-egy tálka makkal vendégelte meg Vadmalacékat, nekem pedig kiskést és indát nyomott a kezembe, hogy haladéktalanul szeleteljem, fűzzem a kincset.

– Tudom már, hogy mit főzök Karácsony estére. Szárított vargányát! – lelkendezett. – De siess, mert nemsokára hozzá kell látnunk a nagytakarításhoz is.

Én megadóan kezdtem hasogatni a zsákmányomat. Mihez is kezdenék Tipetupa nélkül, aki gondoskodik arról, hogy hasznos munkával teljen a várakozás, és fényes, boldog legyen az Ünnepe.

– A gombasült után mézes mogyoró lesz. És meghívjuk minden barátunkat, jó? – ugrott a nyakamba Tipetupa, és megpuszilta az orrom hegyét.

Melyhez hasonló jókat



... Kőrösi Mátyás, Szalárd

CSIPIKE és TIPETUPA

Szivárvány-posta



● **Az erdőfülei óvodába** 50 gyerek jár, és mindenki megrendelte a Szivárványt. A nagy és előkészítő csoportban 17 kis barátunk várja meséinket, verseinket, színezős és kézműves oldalainkat – írja **Egyed Mária** óvó néni.



● **Táncos Ibolya** tanító néni II. B osztálya a **sepsiszentgyörgyi** Ady Endre Iskolában itt épp az anyukák tiszteletére karikázik, de néptánc-csoportjuk eljutott már Szerbiába, a magyar-kanizsai Gyerekfesztiválra is.



Vágd ki a bélyeget, és ragaszd a neved mellé az osztály, a csoport közös gyűjtőlapjára!

E lapszám támogatói:



● Csipike-bélyeggyűjteményüket mutatják büszkén **Gyergyai Enikő óvó néni fel-sőlemhényi** nagycsoportosai, akik azóta már átböngészték az ajándékba kapott Nyitnike füzetet is.



● Szeretjük verseidet, meséidet, amelyeket **Veres Julian-na és Szász-Fülöp Izabella óvó néni** olvas fel nekünk – üzenik a **kolozsvári Katicabogár Óvoda Méhecskéi**.



● Büszkék vagyunk arra, hogy **Kovács Márta tanító néni nyárádszeredai II. B osztálya** tavaly az olvasás örömét a Szivárvány lapjain fedezte föl. Azóta is mind a 17-en olvassák folyóiratunkat.



Címlap: Töklámpások

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekek képes lapja. XXXII. évfolyam, 349. szám.

Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI.

Lapterv: Könczey Elemér. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. Honlapszerkesztő: Komáromy László.

Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Ára 2 lej



Szivárvány